

fra et formelt juridisk Synspunkt er berettigede. Denne Mindretallets Anskuelse er blevet bestyrket ved de fra forskellige juridiske Autoriteter fremkomne utvetydige Udtalelser.

Mindretallet skal i øvrigt ikke ved denne Lejlighed komme ind paa de i modsat Retning fremsatte Betæneligheder, men kun fremhæve, at efter Mindretallets Formening har Hensigten med den nugældende Lov ikke været at skabe en almindelig Forsikringskontrakt mellem Staten og de af Loven omfattede Personer. Formaalet har været at yde en Hjælp til Selvhjælp, og denne Linie er fastholdt og udbygget i de af Mindretallet stillede eller tiltraadte Ændringsforslag.«

Hvad angaar Realiteterne i Lovforslaget, fastholdt Mindretallet, at den nugældende Rente af 800 Kr. ikke burde nedsættes for saadanne Personer, der lider af Invaliditet i svære Former, se det ovenfor omtalte Ændringsforslag.

Da en saadan Ordning vil nødvendiggøre et større Udgiftsbeløb end det i Lovforslaget forudsatte, stillede Mindretallet Ændringsforslag om at forhøje samtlige Invalidepræmier. »Paa den anden Side«, udtalte Mindretallet, »erkendes det paa Grundlag af Aarsagerne til de nuværende Rentenyreres Invaliditet, at denne i saare ringe Grad skyldes Erhvervs sygdom, saaledes at man ikke kan paalægge Arbejdsgiverne Særbidrag til denne Samfundssags Løsning«, hvorfor Mindretallet stillede Ændringsforslagene om at udstemme Bestemmelserne vedrørende Arbejdsgiverne.

Det radikale Mindretal udtalte i Betænkningen, at det erkender, at der ved Anvendelsen af Invalideforsikringsloven har vist sig en Række Misforhold, der i stort Omfang har fremkaldt Kritik. Men disse Misforhold afbødes efter Mindretallets Mening ikke ved det af Regeringen fremsatte Lovforslag med dets ensartede Nedsættelse af de Beløb der ydes de forsikrede Invalidider. Det radikale Venstre har i sin Tid hævdet, at en Ordning i Lighed med Aldersrenten paa dette Omraade vilde være at foretrække for en Forsikringsordning. En saadan gennemførtes imidlertid paa det daværende Ministeriums Forslag i 1921, og derved er rejst Spørgsmaalet om Lovligheden af at foretage en Nedsættelse af Renten for dem, der allerede nyder Rente i Henhold til Lovens Forsikringsbestemmelser. Mindretallet skal herom henvise til sine Udtalelser ved første Behandling, hvorefter man ikke kan finde det berettiget at forandre Rentebeløbet for de nuværende Rentenyrere.

Med Hensyn til Fremtiden er det Mindretallets Opfattelse, at der bør foregaa en gennemgribende Revision af Loven, egnet til at afhjælpe de Misforhold, der nu fremkalder Kritikken. Mindretallet har derfor i Udvalget og under Samraad med Ministeren angivet de Synspunkter, som man mener burde danne Grundlaget for en saadan Revision.«